

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-3053/2019-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Andrei Krstanović Čada, kao sucu pojedincu, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Nike Skelina, univ. spec. iur., u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Špehara, OIB: 28803614295, iz Zagreba, Ulica Ede Murtića 4, zastupanog po punomoćniku Domagoju Rukavini, odvjetniku u ODVJETNIČKOM DRUŠTVU ŠPEHAR & ŠPEHAR & RUKAVINA javno trgovačko društvo, Zagreb, Masarykova 7, protiv tuženika DORON d. o. o. Požega, OIB: 22692239697, Požega, Kneza Trpimira 45, zastupanog po punomoćniku Ivanu Boškoviću, odvjetniku u Požegi, Dr. Filipa Potrebice 4, radi naknade štete, nakon održane javne, usmene i neposredne glavne rasprave zaključene 17. kolovoza 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, 25. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku DORON d. o. o. Požega, OIB: 22692239697, Požega, Kneza Trpimira 45, isplatiti tužitelju Tomislavu Špeharu, OIB: 28803614295, iz Zagreba, Ulica Ede Murtića 4, iznos od 172,54 EUR (sto pedeset i dva eura i pedeset i četiri centa) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 11. svibnja 2017. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate

uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 (petnaest) dana, dok je u preostalom dijelu (za zakonsku zateznu kamatu za 10. svibanj 2017.) tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 911,60 EUR (devet stotina i jedanaest eura i šezdeset centi) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 25. kolovoza do isplate po stopi koja se uvećanjem referentne kamatne stope odnosno stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku 15 (petnaest) dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u bitnom navodi kako se 18. veljače 2017. u Zagrebu, Ulica Ede Murtića 4, dogodila prometna nezgoda na način da je Željka Špehar, vozačica osobnog vozila registracijske oznake ZG 1521DZ u vlasništvu tužitelja, izlazeći iz podzemne garaže skretanjem u desno donjim bočnim desnim dijelom vozila došla u kontakt s teretnom rampom teretnoga vozila registracijske oznake PŽ 845CJ, a slijedom čega su nastala oštećenja na tužiteljevom vozilu (razderan lim vozila), dok na vozilu tuženika, tj. teretnoj rampi oštećenja nisu nastala. Navodi kako je do imovinske štete koju potražuje ovom tužbom došlo isključivom krivnjom vozača (ujedno i radnika) vozila u vlasništvu tuženika koji je nepropisno parkirao vozilo dijelom na kolniku odmah uz izlaz iz podzemne garaže pored betonskog zida, a slijedom čega ga vozači (pa tako i Željka Špehar) nisu mogli uočiti prilikom izlaska iz podzemne garaže. U trenutku nastanka štetnog događaja navodi da se teretna rampa vozila nalazila 20-ak centimetara od tla pri čemu ni na koji način nije bila postavljena signalizacija koja bi vozače vozila koji izlaze iz garaže upozorila na to da se vozilo nalazi parkirano dijelom na kolniku sa spuštenom teretnom rampom. Predlaže sudu prihvatiti tužbeni zahtjev te potražuje trošak parničnog postupka.

2. Tuženik u bitnom navodi kako do štete na vozilu nije došlo njegovom krivnjom odnosno krivnjom njegovog (sada bivšeg) radnika jer je vozilo bilo parkirano unutar granica parkirnog mjesta, a što proizlazi iz fotografija koje je tužitelj priložio. Upravo suprotno tvrdnjama tužitelja, tuženik navodi kako je do štete došlo isključivom krivnjom vozačice Željke Špehar. Naime, tuženik navodi kako je vozačica mogla uočiti teretnu rampu s obzirom na to da se u to vrijeme vršio utovar odnosno istovar pa je stoga

vozačica osobnog vozila trebala upotrijebiti povećanu pažnju ne samo zbog izlaska iz garaže, već i zbog toga što su se na parkiralištu nalazile osobe (radnici tuženika). Konačno, ističe i da je tužbeni zahtjev previsoko postavljen jer se popravak vozila mogao obaviti s manjim troškovima. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev i potražuje trošak parničnog postupka.

3. U tijeku postupka sud je pročitao prijavu i izvid štete (stranice spisa 4-6), račun broj 498/POSL1/1 od 10. svibnja 2017. (stranica spisa 7), proveo je dokaz saslušanjem svjedokinje Željke Špehar (stranice spisa 98-99), pročitao je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka danog usmeno 9. lipnja 2026. (stranice spisa 122-125, 128-129) te je proveo uviđaj na licu mjesta s djelomičnom rekonstrukcijom. Konačno, sud je izvršio uvid u spisu priležeće fotografije (stranice spisa 14-43, 135).

Sud u tijeku postupka nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka Petra Kristića s obzirom na to da njegovo saslušanje nije bilo potrebno radi donošenja pravilne i na zakonu utemeljene odluke s obzirom na cjelokupnu dokumentaciju spisa predmeta, a posebice s obzirom na provedeni uviđaj i djelomičnu rekonstrukciju pri čemu je uzeo u obzir i činjenicu da se ni tuženik ni njegov punomoćnik nisu pojavili na uviđaju 9. lipnja 2026., iako su bili uredno pozvani, pri čemu je punomoćnik tuženika podneskom od 9. lipnja 2026. zaprimljenom na sudu u 10:48 sati (stranica spisa 131) naknadno zaprimljenim u fizičkom spisu opravdao svoj nedolazak na uviđaj zakazan za taj isti dan u 12:00 sati pritom i sam predlažući da se uviđaj obavi u njegovoj odsutnosti uz dostavu zapisnika o obavljenom uviđaju. Međutim, s obzirom na navedeni podnesak, a radi osiguranja načela kontradiktornosti i ostvarenja prava na pravični postupak, sud je rješenjem pod poslovnim brojem Pn-3053/2019-45 od 15. lipnja 2026. pretvorio glavnu raspravu zaključenu 9. lipnja 2026. i istodobno zakazao novo ročište za glavnu raspravu za 17. kolovoza 2026. na kojem se punomoćnik tuženika opet nije pojavio, iako je bio uredno pozvan.

Slijedom navedenoga, za zaključiti je kako tuženik odnosno njegov punomoćnik ni nemaju prigovora na činjenicu da je sud odustao od saslušanja svjedoka Petra Kristića jer je o istom sud već odlučivao 9. lipnja 2026., a na što se tuženik odnosno njegov punomoćnik nisu očitovali. Konačno, potrebno je navesti i kako prvostupanjski sud upravlja postupkom te odlučuje koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, a sukladno članku 220. stavku 2. ZPP-a.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011.,

25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023. – dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet ovog spora male vrijednosti (članak 458. stavak 1. ZPP-a) jest zahtjev tužitelja za naknadom imovinske štete u vezi sa štetnim događajem od 18. veljače 2017. godine.

6. U tijeku postupka među strankama nisu sporne aktivna i pasivna legitimacija, kao i nastanak šetnog događaja.

Međutim, u tijeku postupka među strankama je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva. U vezi s navedenim, među strankama je sporno i to je li vozačica Željka Špehar kritične zgode propustila dužnu pažnju prilikom izlaska iz podzemne garaže te na taj način svojom krivnjom uzrokovala odnosno doprinijela nastanku šetnog događaja ili je krivnja za nastanak šetnog događaja na strani tuženika odnosno radnika tuženika za koje on odgovara.

7. Radi utvrđivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je proveo uviđaj na licu mjesta s djelomičnom rekonstrukcijom na kojoj je bio prisutan stalni sudski vještak koji je dao svoj nalaz i mišljenje sukladno članku 260. stavku 1. ZPP-a te svjedokinja Željka Špehar koja je kritične zgode upravljala osobnim vozilom tužitelja pri čemu je postavljen i narančasti stožac koji simulira stražnji desni vrh utovarne (teretne) rampe vozila tuženika, a o čemu su sastavljene i fotografije (stranica spisa 135).

Iz provedene djelomične rekonstrukcije, a koja je učinjena dovođenjem osobnog vozila registracijske oznake ZG 1521DZ na izlazni uspon podzemne garaže sud je utvrdio kako se prilikom izlaženja iz garaže u desno, tj. prema ulici nije mogla vidjeti rampa u visini od 20-ak centimetara, a koja visina je bila visina predmetne teretne rampe, a što proizlazi i iz fotografija koje se nalaze u spisu predmeta (stranice spisa 14-43), kao i iz navoda stalnog sudskog vještaka s obzirom na oštećenja predmetnog vozila.

Dakle, sud je utvrdio kako se prilikom izlaženja iz predmetne garaže nije mogla vidjeti teretna rampa vozila tuženika pri čemu je potrebno navesti i kako se predmetna rampa nije nalazila unutar označenih parkirnih mjesta (v. npr. fotografiju na stranici spisa 167), a koji zaključak suda potvrđuje i stalni sudski vještak (stranica spisa 128).

Navedeni zaključak da se teretna rampa nije nalazila unutar označenog parkirnog mjesta broj "33", a koje mjesto jest prvo gledajući desno prema ulici prilikom izlaska iz podzemne garaže, proizlazi kako iz fotografija, tako i iz provedene djelomične rekonstrukcije pri čemu je potrebno navesti i kako je vozilo bilo premješteno jer dio fotografija prikazuje vozilo u postavljenim gabaritima parkirnog mjesta broj "33" prema površni (v. npr. fotografiju na stranici spisa 17), iako očito izvan gabarita gledano prema

zelenoj površini s obzirom da se pretežni dio vozila na predmetnoj fotografiji nalazi na zelenoj površini.

Međutim, iz već spomenute fotografije na stranici spisa 17, a na kojoj je vozilo tuženika u izravnom kontaktu s vozilom tužitelja (dakle, riječ je o fotografiji slikanoj neposredno nakon nastanka štetnog događaja), jasno i nedvojbeno proizlazi kako se vozilo tuženika u vrijeme nastanka štetnog događaja nalazilo izvan gabarita parkirnog mjesta broj "33" gledano prema asfaltiranoj površini (parkiralištu zgrade).

Naime, na predmetnom parkiralištu zgrade, tj. na sredini desne prometne trake u smjeru sjevera prilikom provođenja uviđaja i djelomične rekonstrukcije uočena je crta vidljiva i na fotografiji koja prileži spisu predmeta (stranica spisa 16), a čiju je udaljenost utvrdio i stalni sudski vještak na 1,5 metara od ruba parkirnog mjesta broj "33" (stranica spisa 128). Točnije, stalni sudski vještak je prilikom provedenog uviđaja uz njegovo sudjelovanje utvrdio da vozilo tuženika bilo udaljeno od označenih parkirnih mjesta oko 1,5 metara od izlaska, a od izlaza iz podzemne garaže oko tri metra u smjeru sjevera (stranica spisa 128).

Dakle, vozilo tuženika nije se nalazilo unutar označenih gabarita parkirnog mjesta broj "33" pri čemu, sukladno nalazu stalnog sudskog vještaka na koji stranke nisu imale prigovora, tako utvrđeni naletni položaj i mjesto naleta pokazuju da je podignuta utovarna (teretna) rampa na prilaznom kolniku parkirališnog prostora bila uzrokom nastanka predmetnog štetnog događaja (stranica spisa 128).

U vezi s navedenim, stalni sudski vještak je naveo i kako je pažnja vozačice Željke Špehar prilikom izlaska na prilazni kolnik parkirališnog prostora bila usmjerena u lijevu stranu s koje su joj jedino mogla doći vozila, a što je sukladno i s utvrđenjima suda prilikom uviđaja uzimajući u obzir prometne oznake dozvoljenog smjera kretanja. Ujedno je stalni sudski vještak prilikom davanja svog nalaza utvrdio i da do štetnog događaja ne bi došlo da je utovarna rampa vozila tuženika bila u cijelosti spuštена ili u cijelosti podignuta odnosno da je čitavom površinom bila na označenom parkirališnom mjestu.

Predmetni nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ovaj sud prihvaća kao istinit, životan i logičan te sačinjen u skladu s pravilima struke.

8. Iz svega utvrđenog u ovom sporu male vrijednosti jasno i nedvojbeno proizlazi da je tuženik postupio suprotno članku 78. stavku 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine", broj: 67/2008., 48/2010., 74/2011., 80/2013., 158/2013., 92/2014. i 64/2015. – dalje u tekstu: ZSPC) kojim je propisano da vozač ne smije zaustaviti ili parkirati vozilo na mjestu na kojem bi ono ugrožavalo sigurnost drugih sudionika u prometu ili predstavljalo smetnju za normalan tok prometa ili kretanje pješaka, kao i članku 81. stavku 2. ZSPC-a kojim je propisano da se na zaustavljenom ili

parkiranom vozilu ne smiju, između ostaloga, utovarivati odnosno istovarivati predmeti, ako se time ometa kretanje drugih sudionika u prometu ili ako se ugrožava sigurnost prometa.

Naime, tuženik je spuštanjem teretne rampe vozila onemogućio siguran izlazak vozila iz garaže s obzirom na to da vozačica Željka Špehar koja je izlazila iz garaže nije mogla vidjeti predmetnu rampu zbog kuta izlaznog puta iz garaže uslijed kojega je preglednost bitno ograničena, a u što se uvjerio i sud provođenjem djelomične rekonstrukcije, a koji zaključak suda potvrđuje i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka. Slijedom navedenoga, ovaj sud u cijelosti prihvaća i iskaz svjedokinje u tom dijelu (stranice spisa 48-49).

9. Dodatno, potrebno se očitovati i na navode tuženika da je vozačica Željka Špehar bila u obvezi primijeniti povećanu pažnju prilikom skretanja u desno s obzirom na činjenicu da se prilikom izlaženja iz garaže vršio rad barem trojice radnika tuženika.

U tom smislu, ukazuje se kako je sud prilikom provođenja djelomične rekonstrukcije naložio i zaustavljanje vozila na usponu iz garaže na vanjsko parkiralište zgrade te utvrdio kako je preglednost vozača bitno ograničena pri čemu je sud u cijelosti prihvatio iskaz svjedokinje Željke Špehar u dijelu u kojem je navela da iz garaže uvijek (pa tako i kritične zgode) izlazi sporo (stranica spisa 48) s obzirom na to da se na vanjskoj površini (platou) znaju igrati i djeca. Pritom se, po samoj logici stvari, životnom iskustvu i zdravom razumu, ujedno može zaključiti da bi u slučaju neprilagođene brzine kretanja vozila iz garaže imovinska šteta bila znatno veća jer bi i zaustavni put vozila bio veći pa posljedično i dužina vidljivog oštećenja na vozilu tužitelja.

Slijedom navedenoga, predmetne navode tuženika ovaj sud drži u cijelosti neosnovanima i usmjerenima isključivo na pokušaj otklanjanja odgovornosti za predmetni štetni događaj odnosno kao pokušaj isticanja doprinosa Željke Špehar nastanku štetnog događaja, a koji sud nije utvrdio.

10. Kako je utvrđena odgovornost tuženika za nastanak štete, kao i nepostojanja doprinosa Željke Špehar nastanku predmetnog štetnog događaja, to je potrebno utvrditi i visinu imovinske štete.

Tužitelj visinu postavljenog tužbenog zahtjeva temelji na računu broj 498/POSL1/1 od 10. svibnja 2017. u iznosu od 172,54 EUR (stranica spisa 7), a koji iznos je preračunat iz kuna u eure na temelju fiksnog tečaja konverzije koji iznosi 7,53450 sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj: 57/2022. i 88/2022.), a koji iznos je realan za nastala oštećenja na osobnom vozilu tužitelja, a što je potvrdio i stalni sudski vještak (stranica spisa 129) koji je na uviđaju i izvršio uvid u fotografije koje prileže spisu predmeta, kao i u sami račun.

Dakle, tuženik ni na koji način nije doveo u pitanje visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, iako je na njemu bio teret dokaza da ospori račun. U tom smislu, navodi tuženika kojim se osporava visina tužbenog zahtjeva su prema shvaćanju ovoga suda u cijelosti paušalni.

11. Člankom 1045. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011. i 78/2015. – dalje u tekstu: ZOO) propisano je da je štetu dužan naknadi onaj koji ju je prouzročio drugome, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Kako je u konkretnom slučaju šteta nastala krivnjom tuženika, tj. njegovih radnika za koje on sukladno članku 1061. ZOO-a odgovara, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika, a što nije učinio, to je tuženik u obvezi tužitelju naknaditi štetu pa je stoga valjalo u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od prvog dana poslije izdavanja računa, tj. od 11. svibnja 2017. (ujedno i dana dospijeća i plaćanja, v. stranicu spisa 7), a sukladno članku 29. stavku 1. ZOO-a u vezi s člankom 183. stavcima 1. i 2. ZOO-a.

S obzirom na navedeno, valjalo je odbiti zahtjev za zakonskom zateznom kamatom za 10. svibanj 2017., dok je u preostalom dijelu zahtjev za zakonskom zateznom kamatom u cijelosti osnovan pri čemu je zakonska zatezna kamata dosuđena sukladno članku 29. stavku 2. ZOO-a.

Tako je kamatna stopa za razdoblje do 31. prosinca 2022. dosuđena po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena (članak 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“, broj: 78/2015.), za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (članak 2. Zakona o izmjenama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“, broj: 114/2022.), a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (članak 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj: 155/2023.).

12. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 154. stavku 1. u vezi s člankom 155. ZPP-a, a sami trošak odmjerjen je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/2023. i

107/2025. – dalje u tekstu: OT) uzimajući u obzir vrijednost konačno postavljenog tužbenog zahtjeva u iznosu od 172,54 EUR.

Tako je tužitelju valjalo priznati 25 bodova na ime tužbe od 11. ožujka 2019. (Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 25 bodova na ime ročišta od 9. srpnja 2024. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 25 bodova na ime ročišta od 24. rujna 2024. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a), 6,25 bodova na ime podneska od 8. studenoga 2024. (Tbr. 8. toč. 4. OT-a), 25 bodova na ime uviđaja od 9. lipnja 2026. (Tbr. 9. toč. 7. OT-a), kao i 25 bodova na ime ročište od 17. kolovoza 2026. (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. OT-a) odnosno ukupno 131,25 bodova, a što kada se uzme u obzir vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. OT-a) iznosi 262,50 EUR na koji iznos je valjalo priznati i pripadajući PDV (25%) sukladno Tbr. 46. OT-a (65,63 EUR), a što ukupno iznosi 328,13 EUR.

Ujedno je tužitelju priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 EUR, a koji trošak je plaćen (stranica spisa 50), kao i trošak sudske pristojbe na prvostupanjsku presudu u zatraženom iznosu od 30,00 EUR, a sukladno Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj: 118/2018. i 51/2023.) i na temelju njega donesene Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi.

Tužitelju je ujedno priznat i trošak predujma na ime prometnog vještačenja i izlaska sudske komisije u iznosu od 540,20 EUR.

Slijedom navedenoga, ukupno je tužitelju valjalo dosuditi na ime troška parničnog postupka iznos od 911,60 EUR na koji je sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a valjalo dosuditi i zakonsku zateznu kamatu sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 155/2023.).

13. Tužitelju nije priznat trošak prigovora od 23. prosinca 2019. s obzirom na to da je riječ o prigovoru na rješenje ovog suda pod poslovnim brojem Pn-3053/2019-2 od 12. prosinca 2019. (stranice spisa 46-47) kojim je tužitelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na tužbu, a koji trošak ne predstavlja parnični trošak, već je riječ o posebnom postupku sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i koji trošak kao takav ne može padati na teret protivne stranke.

Nadalje, tužitelju nije priznat trošak podneska od 23. prosinca 2019. s obzirom na to da takav podnesak ne postoji u spisu predmeta, kao ni podneska (očitovanja) od 18. ožujka 2020. s obzirom na to da podnesak pod tim datumom ne postoji u spisu predmeta. Pritom je potrebno navesti i kako zadatak suda nije ispitivati je li eventualno riječ o nekim drugim podnescima ili ne, već je zadatak stranke da u zahtjevu određeno navede troškove za koje traži naknadu (članak 164. stavak 2. ZPP-a).

Konačno, tužitelju nije priznat trošak podneska od 5. ožujka 2020. s obzirom na to da se predmetnim podneskom odrekao od tužbenog zahtjeva u odnosu na tuženika UNIQA osiguranje d.d. pa ga ne može potraživati od tuženika.

Slijedom navedenoga, zahtjev tužitelja za naknadu troška je valjalo odbiti u tom dijelu kao neosnovan.

14. U pogledu troška ročišta za objavu presude potrebno je navesti kako za sada nije izvjesno hoće li tužitelj na predmetno pristupiti ili ne.

Slijedom navedenoga, a u slučaju da tužitelj pristupi na ročište za objavu, sud će zasebnim rješenjem odlučiti o predmetnom trošku kojeg je tužitelj pravovremeno postavio (članak 164. stavak 3. ZPP-a).

15. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 25. kolovoza 2026.

Sutkinja
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave ove odluke (348. stavak 1. u vezi s člankom 357. ZPP-a), a o žalbi odlučuje županijski sud (članak 348. stavak 3. ZPP-a).

Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava te zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Osoba koja podnosi žalbu dužna je platiti sudsku pristojbu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i na temelju njega donesene Uredbe o tarifi sudskih pristojbi, osim u slučaju da je oslobođena od plaćanja sudskih pristojbi.

Dostaviti:

- tužitelju putem punomoćnika, zajedno s rješenjem o pristojbi na prvostupanjsku presudu
- tuženiku putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088c-12025**

Kontrolni broj: **0be6a-ba038-554de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.